

Rezoluția Parlamentului European din 26 februarie 2014 referitoare la exploatarea sexuală și prostituția – impactul acestora asupra egalității de gen [2013/2103(INI)]

Parlamentul European,

- având în vedere art. 4 și 5 din Declarația Universală a Drepturilor Omului din 1948,
- având în vedere Convenția ONU din 1949 pentru suprimarea traficului de persoane și a exploatarea prostituției semenilor,
- având în vedere art. 6 din Convenția CEDAW din 1979, care urmărește combaterea tuturor formelor de trafic de femei și a exploatarea prostituției femeilor,
- având în vedere Convenția ONU din 1989 cu privire la drepturile copilului,
- având în vedere Declarația ONU din 1993 privind eliminarea violenței împotriva femeilor, al cărei art. 2 afirmă că violența împotriva femeilor cuprinde: „violența fizică, sexuală și psihologică survenită în comunitate în general, incluzând violul, abuzurile sexuale, hărțuirea sexuală și intimidarea la locul de muncă, în instituțiile de învățământ sau în alte entități, traficul de femei și prostituția forțată”,
- având în vedere Protocolul de la Palermo din 2000 privind prevenirea, eliminarea și sancționarea traficului de persoane, în special cu femei și copii, care completează Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva criminalității organizate transnaționale, și este anexat acesteia din urmă,
- având în vedere obiectivul strategic D.3 din Platforma de acțiune și Declarația de la Beijing din 1995,
- având în vedere Convenția nr. 29 a OIM privind munca forțată sau obligatorie, al cărei art. 2 definește munca forțată,
- având în vedere Declarația (11) de la Bruxelles a Organizației Internaționale pentru Migrație (OIM) privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane, care solicită o politică globală, multidisciplinară și coordonată în mod eficace, care să implice actori din toate domeniile vizate,
- având în vedere recomandările Consiliului Europei în acest domeniu, cum ar fi Recomandarea nr. R 11 din 2000 privind traficul de ființe umane în scopul exploatarea sexuale, Recomandarea nr. R 5 din 2002 privind protecția femeilor împotriva violenței și Recomandarea 1545 din 2002 privind campania împotriva traficului de femei,
- având în vedere Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane,
- având în vedere propunerea de recomandare a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei, intitulată „Incriminarea cumpărării de servicii sexuale în vederea combaterii traficului de persoane în scopul exploatarea sexuale”, doc. nr. 12920 din 26 aprilie 2012,
- având în vedere Decizia ministerială nr. 1(12) de la Viena a OSCE de susținere a măsurilor OSCE și a Planului de Acțiune al OSCE pentru combaterea traficului de ființe umane (Decizia nr. 557, adoptată în 2003),
- având în vedere art. 2 și 13 din Tratatul privind Uniunea Europeană,
- având în vedere Decizia-cadru a Consiliului nr. 2002/629/JAI din 19 iulie 2002 privind combaterea traficului de persoane,

- având în vedere Decizia-cadru 2011/36/UE a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI din 19 iulie 2002 a Consiliului,
- având în vedere Rezoluția Consiliului privind inițiativele de combatere a traficului de ființe umane, în special femei¹,
- având în vedere Strategia UE în vederea eradicării traficului de persoane,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 1995 referitoare la a 4-a Conferință mondială privind femeile, care a avut loc la Beijing, pe tema „Acțiune pentru egalitate, dezvoltare și pace”²,
- având în vedere rezoluția sa din 24 aprilie 1997 privind Comunicarea Comisiei referitoare la conținuturile ilegale și dăunătoare de pe internet³,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 septembrie 1997 referitoare la necesitatea unei campanii europene având ca obiectiv o toleranță zero față de violența împotriva femeilor⁴,
- având în vedere Rezoluția sa din 24 octombrie 1997 referitoare la Cartea verde a Comisiei privind protecția minorilor și a demnității umane în serviciile audiovizuale și informaționale⁵,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 noiembrie 1997 referitoare la Comunicarea Comisiei privind combaterea turismului sexual cu copii și un aide-mémoire privind contribuția Uniunii Europene la consolidarea luptei împotriva abuzului și a exploatării sexuale a copiilor⁶,
- având în vedere Rezoluția sa din 16 decembrie 1997 referitoare la Comunicarea Comisiei privind traficul de femei în scopul exploatării sexuale⁷,
- având în vedere Rezoluția sa din 13 mai 1998 referitoare la propunerea de Recomandare a Consiliului privind protecția minorilor și a demnității umane în serviciile audiovizuale și informaționale⁸,
- având în vedere Rezoluția sa din 17 decembrie 1998 referitoare la respectarea drepturilor omului în Uniunea Europeană⁹,
- având în vedere Rezoluția sa din 10 februarie 1999 referitoare la armonizarea formelor de protecție în completarea statutului de refugiat în Uniunea Europeană¹⁰,
- având în vedere Rezoluția sa din 30 martie 2000 privind Comunicarea Comisiei către Consiliu, Parlamentul European, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor, privind punerea în aplicare a măsurilor de combatere a turismului sexual cu copii¹¹,
- având în vedere rezoluția sa din 11 aprilie 2000 privind inițiativa Republicii Austria în vederea adoptării unei decizii a Consiliului privind combaterea pornografiei infantile pe internet¹²,

¹ JO C 260 din 29 octombrie 2003, p. 4.

² JO C 166 din 3 iulie 1995, p. 92.

³ JO C 150 din 19 mai 1997, p. 38.

⁴ JO C 304 din 6 octombrie 1997, p. 55.

⁵ JO C 339 din 10 noiembrie 1997, p. 420.

⁶ JO C 358 din 24 noiembrie 1997, p. 37.

⁷ JO C 14 din 19 ianuarie 1998, p. 39.

⁸ JO C 167 din 1 iunie 1998, p. 128.

⁹ JO C 98 din 9 aprilie 1999, p. 279.

¹⁰ JO C 150 din 28 mai 1999, p. 203.

¹¹ JO C 378 din 29 decembrie 2000, p. 80.

¹² JO C 40 din 7 februarie 2001, p. 41.

- având în vedere Rezoluția sa din 18 mai 2000 referitoare la măsurile luate ca urmare a Programului de acțiune de la Beijing¹³,
 - având în vedere rezoluția sa din 19 mai 2000 privind Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Acțiuni suplimentare în lupta împotriva traficului de femei”¹⁴,
 - având în vedere Rezoluția sa din 15 iunie 2000 privind Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European intitulată „Victimele infracționalității în Uniunea Europeană: reflecții asupra normelor și măsurilor care trebuie adoptate”¹⁵,
 - având în vedere Rezoluția sa din 12 iunie 2001 privind propunerea de Decizie cadru a Consiliului privind combaterea traficului de ființe umane¹⁶,
 - având în vedere rezoluția sa din 17 ianuarie 2006 privind strategiile de prevenire a traficului de femei și copii expuși riscului de exploatare sexuală¹⁷,
 - având în vedere Rezoluția sa din 2 februarie 2006 referitoare la situația actuală a luptei împotriva violenței față de femei și acțiunile viitoare¹⁸,
 - având în vedere rezoluția sa din 15 martie 2006 privind prostituția forțată în contextul evenimentelor sportive mondiale¹⁹,
 - având în vedere Rezoluția sa din 26 noiembrie 2009 referitoare la eliminarea violenței împotriva femeilor²⁰,
 - având în vedere rezoluția sa din 5 aprilie 2011 referitoare la prioritățile și structura unui nou cadru al politicii UE de combatere a violenței împotriva femeilor²¹,
 - având în vedere Rezoluția sa din 6 februarie 2013 referitoare la cea de-a 57-a sesiune a CSF a ONU: Eliminarea și prevenirea tuturor formelor de violență împotriva femeilor și a fetelor²²,
 - având în vedere Rezoluția sa din 23 octombrie 2013 referitoare la crima organizată, corupție și spălarea de bani: recomandări cu privire la acțiunile și inițiativele care se impun²³,
 - având în vedere campania de conștientizare organizată de Lobby-ul european al femeilor și intitulată „Not for sale” (Nu e de vânzare),
 - având în vedere art. 48 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen și avizul Comisiei pentru dezvoltare (A7-0071/2014),
- A. întrucât prostituția este un fenomen care comportă o dimensiune de gen, de proporții globale, implicând aproximativ 40-42 de milioane de persoane din întreaga lume, marea majoritate a persoanelor care se prostituează fiind femei și fete și aproape toți cumpărătorii fiind bărbați, și întrucât aceasta reprezintă atât o cauză, dar și o consecință a inegalității de gen;

¹³ JO C 59 din 23 februarie 2001, p. 258.

¹⁴ JO C 59 din 23 februarie 2001, p. 307.

¹⁵ JO C 67 din 1 martie 2001, p. 304.

¹⁶ JO C 53 E din 28 februarie 2002, p. 114.

¹⁷ JO C 287 E din 24 noiembrie 2006, p. 75.

¹⁸ JO C 288 E din 25 noiembrie 2006, p. 66.

¹⁹ JO C 291 E din 30 noiembrie 2006, p. 292.

²⁰ JO C 285 E din 21 octombrie 2010, p. 53.

²¹ JO C 296 E din 2 octombrie 2012, p. 26.

²² Texte adoptate, P7_TA(2013)0045.

²³ Texte adoptate, P7_TA(2013)0444.

B. întrucât prostituția și prostituția forțată sunt forme de sclavie incompatibile cu demnitatea umană și drepturile fundamentale ale omului;

C. întrucât traficul de ființe umane, în special de femei și copii, pentru exploatare sexuală, precum și alte forme de exploatare, este una dintre cele mai flagrante încălcări ale drepturilor omului; întrucât traficul de ființe umane este în creștere la nivel global, ca urmare a creșterii criminalității organizate și a profitabilității sale;

D. întrucât munca este una dintre principalele surse de autorealizare umană, prin care indivizii își aduc o contribuție la binele colectiv;

E. întrucât prostituția și prostituția forțată sunt intrinsec legate de inegalitatea de gen din societate și are un impact asupra statutului femeilor și bărbaților în societate și asupra percepției relațiilor reciproce dintre aceștia și a sexualității;

F. întrucât sănătatea sexuală și a reproducerii este promovată prin abordări sănătoase ale sexualității bazate pe respect reciproc;

G. întrucât Directiva 2011/36/UE din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia instituie dispoziții ferme în ceea ce privește victimele;

H. întrucât fiecare politică în materie de prostituție are un impact asupra realizării egalității de gen, afectând înțelegerea problematicii de gen și comunică mesaje și norme unei societăți, inclusiv tineretului său;

I. întrucât prostituția funcționează ca o afacere creând o piață, cu diferiți actori interconectați, în cadrul căreia proxeneții și achizitorii calculează și acționează în scopul de a-și asigura sau mări piețele și maximiza profiturile și întrucât clienții joacă un rol esențial deoarece mențin cererea pe această piață;

J. întrucât, potrivit OMS, „sănătatea sexuală necesită o abordare pozitivă și respectuoasă a sexualității și a relațiilor sexuale, precum și posibilitatea de a avea experiențe sexuale agreabile și sigure, fără constrângere, discriminare și violență”;

K. întrucât prostituția reduce toate actele intime la valoarea lor monetară și diminuează ființa umană transformând-o în marfă sau obiect la dispoziția clientului;

L. întrucât marea majoritate a persoanelor care se prostituează provin din grupuri vulnerabile;

M. întrucât proxenetismul este strâns legat de criminalitatea organizată;

N. întrucât criminalitatea organizată, traficul de persoane, crimele extrem de violente și corupția înfloresc în jurul prostituției, iar orice cadru de legalizare aduce beneficii în primul rând proxeneților, care se pot transforma în „oameni de afaceri”;

O. întrucât piețele prostituției alimentează traficul cu femei și copii²⁴;

P. întrucât traficul funcționează ca mijloc de aprovizionare a piețelor prostituției cu femei și fete minore;

Q. întrucât datele UE arată că politicile curente de combatere nu sunt eficiente și că există o problemă în identificarea și urmărirea în justiție a traficantilor, fiind necesar să se consolideze anchetele cazurilor de trafic sexual, urmărirea în justiție și condamnarea traficantilor de ființe umane;

²⁴ În raportul pe 2006 elaborat de Sigma Huda, Raportor Special al ONU pentru traficul de persoane, în special femei și copii, s-a subliniat impactul direct al politicilor privind prostituția asupra amplorii traficului de ființe umane.

R. întrucât tot mai mulți tineri, dintre care, în mod alarmant, mulți copii, sunt forțați să se prostitueze;

S. întrucât presiunile sub care se desfășoară actele de prostituție pot fi directe și fizice ori indirecte, de exemplu, prin intermediul presiunii asupra familiei în țara de origine, și întrucât astfel de presiuni pot fi psihologice și insidioase;

T. întrucât principala responsabilitate pentru combaterea traficului de ființe umane le revine statelor membre și întrucât, în aprilie 2013, doar șase state membre au notificat transpunerea completă a Directivei UE privind combaterea traficului de ființe umane, al cărei termen de punere în aplicare a expirat la 6 aprilie 2013;

U. întrucât Comisia, în Strategia pentru egalitate între femei și bărbați (2010-2015), a declarat că „inegalitățile între femei și bărbați încalcă drepturi fundamentale”;

V. întrucât există o divergență enormă în modul în care statele membre tratează prostituția, existând două abordări principale: una consideră prostituția ca o încălcare a drepturilor femeii – o formă de sclavie sexuală – care conduce la inegalitate de gen în detrimentul femeilor și la menținerea acesteia; cealaltă abordare susține că prostituția ca atare promovează egalitatea de gen prin faptul că promovează dreptul femeilor de a deține controlul asupra a ceea ce vor să facă cu propriul corp; în ambele cazuri, fiecare stat membru are competența de a decide modul de abordare a problemei prostituției;

W. întrucât, deși există o diferență între „prostituția forțată” și „prostituția voluntară”;

X. întrucât chestiunea prostituției trebuie să fie abordată cu o viziune pe termen lung și din perspectiva egalității de gen,

1. recunoaște că prostituția, prostituția forțată și exploatarea sexuală constituie chestiuni extrem de specifice genului și încălcări ale demnității umane, contrare principiilor drepturilor omului, printre care egalitatea de gen, și, de aceea, sunt contrare principiilor Cartei Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene, inclusiv a scopului și principiului egalității de gen;

2. subliniază obligativitatea respectării dreptului la sănătate a tuturor femeilor, inclusiv a dreptului la corpurile și sexualitatea lor, fără constrângeri, discriminare și violență;

3. subliniază faptul că există mai multe legături între prostituție și trafic și recunoaște că prostituția – atât la nivel global, cât și în Europa – alimentează traficul de femei vulnerabile și fete minore, multe dintre acestea având vârste cuprinse între 13-25 de ani; subliniază că, conform datelor Comisiei Europene, majoritatea victimelor (62 %) sunt traficate în scopul exploatării sexuale, femeile și fetele reprezentând 96 % din victimele identificate sau presupuse, iar proporția victimelor din țări terțe înregistrând o creștere în ultimii ani;

4. recunoaște, totuși, că lipsa de date fiabile, exacte și comparabile între țări, datorate în principal naturii ilegale și de multe ori invizibile a prostituției și traficului, mențin opacitatea pieții prostituției și împiedică decizia politică, ceea ce înseamnă că toate cifrele sunt bazate exclusiv pe estimări;

5. subliniază faptul că prostituția este și o problemă de sănătate, deoarece are efecte negative asupra sănătății persoanelor care o practică, acestea fiind mult mai susceptibile de a suferi traume sexuale, fizice și psihice, dependență de alcool și droguri, fiind expuse și unei rate de mortalitate mai mari decât media populației; adaugă și subliniază că mulți dintre cumpărătorii de sex solicită sexul comercial neprotejat, ceea ce crește riscul de efecte negative asupra sănătății, atât pentru persoanele care se prostituează, cât și pentru cumpărători;

6. subliniază faptul că prostituția forțată, prostituția și exploatarea în industria sexului pot avea consecințe fizice și psihologice devastatoare, pe termen lung, pentru persoanele implicate, chiar și după ce au părăsit mediul prostituției, mai ales pentru copii și adolescenți, pe lângă faptul că reprezintă atât o cauză, cât și o consecință a inegalității de gen, perpetuând stereotipurile de gen și concepții stereotipe despre femeile care vând sex, cum ar fi ideea că corpurile femeilor și fetelor sunt de vânzare pentru a satisface cererea de sex a bărbaților;

7. invită, de asemenea, statele membre să introducă, în conformitate cu legislația națională, consiliere și controale de sănătate regulate și confidențiale pentru persoanele prostituate, în alte locații decât cele în care au loc actele de prostituție;

8. recunoaște că persoanele care se prostituează sunt un grup cu risc ridicat de infecții cu HIV și cu alte boli cu transmitere sexuală;

9. invită statele membre să facă schimb de cele mai bune practici cu privire la modalitățile de reducere a pericolelor asociate prostituției de stradă;

10. recunoaște că prostituția și prostituția forțată pot avea un impact asupra violenței împotriva femeilor în general, studiile referitoare la cumpărătorii de sex arătând că bărbații care apelează la sexul plătit au o imagine degradantă despre femei²⁵; prin urmare, sugerează autorităților naționale competente ca interdicția privind cumpărarea de servicii sexuale să fie însoțită de o campanie de sensibilizare în rândul bărbaților;

11. subliniază că persoanele prostituate sunt deosebit de vulnerabile din punct de vedere social, economic, fizic, psihologic, emoțional și familial și sunt mai mult expuse riscului de violență și vătămare decât persoanele implicate în oricare alte activități; prin urmare, forțele naționale de poliție ar trebui să fie încurajate să se ocupe, printre altele, de ratele scăzute de condamnare pentru violul comis asupra prostituatelor; subliniază faptul că persoanele care se prostituează sunt, de asemenea, supuse oprobriului public și sunt stigmatizate social, chiar dacă încetează practicarea prostituției;

12. atrage atenția asupra faptului că femeile prostituate au dreptul la maternitate, la creșterea și la îngrijirea copiilor lor;

13. subliniază faptul că normalizarea prostituției are un impact asupra violenței împotriva femeilor; subliniază în special că datele arată că bărbații care apelează la sexul plătit sunt mai susceptibili de a comite acte sexuale coercitive și alte acte de violență împotriva femeilor și au deseori atitudini misogine;

14. observă că între 80-95% dintre persoanele prostituate au suferit o formă de violență înainte de a se prostitua (viol, incest, pedofilie), că 62% dintre acestea declară ca au fost violate, iar 68% suferă de tulburări de stres post-traumatic – un procent similar cu cel al victimelor torturii²⁶,

15. subliniază că prostituția copiilor nu poate fi niciodată voluntară, copiii neavând capacitatea de „a-și da consimțământul” pentru practicarea prostituției; îndeamnă statele membre să combată prostituția copiilor (care implică persoane sub 18 ani), cât se poate de energic, deoarece aceasta este cea mai gravă formă de prostituție forțată; cere de urgență toleranță zero care să se bazeze pe prevenirea, protejarea victimelor și pedepsirea clienților;

²⁵ La următoarea adresă pot fi consultate mai multe studii cu privire la cumpărătorii de servicii sexuale: (<http://www.womenlobby.org/spip.php?article1948&lang=en>).

²⁶ M. Farley, Violence against women and post-traumatic stress syndrome, in Women and Health, 1998; D. Damant, Trajectoires d'entrée en prostitution: violence, toxicomanie et criminalité, Le Journal International de Victimologie, nr. 3, aprilie 2005.

16. subliniază faptul că prostituția copiilor și exploatarea sexuală a copiilor sunt în creștere și prin intermediul rețelilor sociale, unde sunt des utilizate forme de înșelăciune și intimidare;

17. atrage atenția asupra fenomenului prostituției minorilor, care nu este identic cu moles-tarea sexuală și ale cărui rădăcini își au originea în situațiile economice dificile și lipsa îngrijirii părintești;

18. subliniază necesitatea unor măsuri eficiente care să acorde o atenție deosebită înlătu-rării persoanelor prostituate minore de pe așa-numită piață a prostituției și intrării lor pe această piață, precum și axarea pe combaterea activităților care contravin obiectivelor Con-venției ONU cu privire la drepturile copilului și Protocolului opțional aferent;

19. consideră că plata unor servicii sexuale prestate de persoane sub 21 de ani care prac-tică prostituția ar trebui să constituie o infracțiune, în timp ce serviciile în sine oferite de acestea nu ar trebui pedepsite;

20. atrage atenția asupra fenomenului „sponsorizării”, care reprezintă prostituția fetelor minore sau a fetelor care abia au ajuns la vârsta majoratului în schimbul unor bunuri de lux sau al unor sume mici de bani care să le asigure fondurile pentru cheltuielile zilnice sau pentru cheltuielile legate de educație;

21. atrage atenția statelor membre că educația joacă un rol important în prevenirea prosti-tuției și a criminalității organizate asociate cu aceasta și, prin urmare, recomandă organizarea în școli și colegii a unor campanii educaționale speciale, de sensibilizare și prevenire, speci-fice vârstei și recomandă statelor membre ca educația în spiritul egalității să reprezinte un obiectiv fundamental al procesului de educație a tinerilor;

22. atrage atenția asupra faptului că publicitatea pentru servicii sexuale în ziare și platfor-mele sociale din media pot fi mijloacele de susținere a traficului de persoane și a prostituției;

23. atrage atenția asupra rolului tot mai mare al internetului și al rețelilor sociale online în recrutarea de prostituate noi și tinere prin intermediul rețelilor de trafic de persoane; soli-cită, de asemenea, organizarea de campanii de prevenire pe internet, care să ia în considerare grupurile vulnerabile vizate de aceste rețele de trafic de persoane;

24. atrage atenția asupra unor efecte, în cea mai mare parte negative, ale producției mediatică și pornografice, în special în mediul online, prin crearea unei imagini nefavorabile a femeilor care ar putea conduce la desconsiderarea personalității umane a acestora și le-ar putea prezenta ca pe o marfă; avertizează, totodată, că libertatea sexuală nu trebuie inter-pretată ca un element de disprețuire a femeilor;

25. subliniază faptul că normalizarea prostituției influențează percepția tinerilor asupra sexualității și asupra relațiilor dintre femei și bărbați;

26. subliniază faptul că persoanele prostituate nu ar trebui incriminate, și invită toate statele membre să abroge legislația represivă împotriva celor care practică prostituția;

27. invită statele membre ale UE să manifeste reținere în a atribui un caracter infracțional sau penal acelor persoane care se prostituează și să creeze programe care să le sprijine să își schimbe profesia, dacă doresc;

28. consideră că reducerea cererii ar trebui să facă parte dintr-o strategie integrată de com-batere a traficului în statele membre;

29. consideră că un mod de combatere a traficului de femei și fete minore pentru exploa-tare sexuală și de îmbunătățire a egalității de gen este modelul implementat în Suedia, Islanda și Norvegia (așa-numitul model nordic) și discutat în prezent în mai multe țări europene, unde

cumpărarea de servicii sexuale constituie o infracțiune, și nu serviciile persoanelor care se prostituează;

30. subliniază că prostituția este o chestiune transfrontalieră și că statele membre ar trebui să își asume responsabilitatea pentru combaterea cumpărării de sex în afara propriului teritoriu;

31. subliniază că unele date confirmă efectul disuasiv al modelului nordic asupra traficului în Suedia, unde prostituția și traficul de sex nu au crescut, și că acest model este din ce în ce mai mult susținut de populație, în special de tineri, ceea ce arată că legislația a determinat o schimbare a atitudinilor;

32. recunoaște rezultatele unui raport guvernamental recent elaborat în Finlanda, care îndeamnă la o incriminare totală a cumpărării sexului, și că abordarea finlandeză, care incriminează cumpărătorii și nu victimele traficului, s-a dovedit ineficientă în lupta împotriva traficului de persoane;

33. consideră că legislația oferă o oportunitate de a clarifica semnificația normelor acceptabile în societate și de a crea o societate atentă la aceste valori;

34. consideră că tratarea prostituției ca o „muncă sexuală” legală, dezincriminarea industriei sexului în general și legalizarea proxenetismului nu reprezintă o soluție pentru asigurarea siguranței femeilor și fetelor minore vulnerabile în fața violenței și exploatării, ci are efectul opus, expunându-le pericolului unui nivel mai ridicat de violență, conducând și la creșterea numărului de femei și fete minore care suferă abuzuri, prin încurajarea piețelor de prostituție;

35. condamnă orice încercări politice sau discursuri politice care pleacă de la premisa că prostituția poate fi o soluție pentru femeile migrante din Europa;

36. solicită, prin urmare, statelor membre, în conformitate cu legislația națională, să confere autorităților polițienești și celor responsabile pentru spațiile în care au loc acte de prostituție, dreptul de a intra în sedii și de a efectua verificări în mod arbitrar;

37. invită insistent Comisia și statele membre să mobilizeze mijloacele și instrumentele necesare pentru a lupta împotriva traficului și a exploatării sexuale și pentru a reduce prostituția ca încălcare a drepturilor fundamentale ale femeilor – în special în ceea ce privește minorii – și a egalității de gen;

38. invită statele membre să transpună în legislația națională cât mai repede posibil Directiva 2011/36/UE din 5 aprilie 2011 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane și protejarea victimelor acestuia, precum și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/629/JAI a Consiliului, îndeosebi în scopul protejării victimelor;

39. invită insistent Comisia să evalueze impactul pe care cadrul legal european conceput în vederea eliminării traficului pentru exploatare sexuală l-a avut până în prezent, să studieze în continuare structurile activităților de prostituție și trafic de ființe umane în scopul exploatării sexuale în UE și nivelul crescut al turismului sexual în UE, acordând o atenție specială minorilor, precum și să promoveze schimbul de cele mai bune practici între statele membre;

40. subliniază faptul că, Comisia ar trebui să finanțeze în continuare proiectele și programele care vizează combaterea traficului de ființe umane și a exploatării sexuale;

41. solicită statelor membre să conceapă și să implementeze politici de combatere a traficului de persoane, a exploatării sexuale și a prostituției, să se asigure că toate părțile interesate, cum ar fi ONG-urile, poliția și agențiile de aplicare a legii, precum și serviciile sociale și medicale sunt sprijinite și implicate în decizii și cooperează;

42. constată că marea majoritate a persoanelor care se prostituează ar dori să se oprească, dar nu se simt capabile să facă acest lucru; subliniază faptul că aceste persoane au nevoie de sprijin adecvat, în special psihologic și de asistență socială, pentru a scăpa de rețele de exploatare sexuală și dependențele frecvent asociate cu acestea; propune, prin urmare, ca autoritățile competente să pună în aplicare programe pentru ieșirea din mediul prostituției, în strânsă cooperare cu părțile implicate;

43. subliniază importanța unei pregătiri adecvate a serviciilor de poliție și a personalului din sistemul judiciar într-un mod mai general, în ceea ce privește diferitele aspecte ale exploatarei sexuale, inclusiv aspectele legate de gen și de imigrare și îndeamnă statele membre să încurajeze autoritățile de poliție să coopereze cu victimele și să le încurajeze să depună mărturie, pentru a încuraja existența unor servicii specializate în cadrul poliției și, de asemenea, să angajeze femei de poliție; subliniază necesitatea cooperării judiciare între statele membre în vederea combaterii mai eficiente a rețelilor de trafic de persoane în Europa;

44. atrage atenția autorităților naționale asupra impactului recesiunii economice asupra numărului tot mai mare de bărbați, femei și fete minore forțați, inclusiv femeile migrante să practice prostituția;

45. subliniază faptul că problemele economice și sărăcia sunt principalele cauze ale prostituției în rândul femeilor tinere și minorelor și că strategiile de gen vizând prevenirea, campaniile la nivel național și la nivel european adresate în special comunităților excluse social și celor aflați în situații de vulnerabilitate sporită (de exemplu persoanele cu dizabilități și tinerii din sistemul de protecție a copiilor), măsurile de reducere a sărăciei și de creștere a gradului de conștientizare, atât în rândul cumpărătorilor, cât și a furnizorilor de sex, precum și schimbul de cele mai bune practici sunt elemente esențiale pentru combaterea exploatarei sexuale a femeilor și minorelor, în special în rândul migranților; recomandă Comisiei să desemneze o „Săptămână europeană pentru combaterea traficului de ființe umane”;

46. subliniază faptul că excluderea socială reprezintă un factor major ce contribuie la vulnerabilitatea crescută a femeilor și fetelor minore dezavantajate în fața traficului de ființe umane; subliniază, de asemenea, că criza economică și socială a mărit șomajul, adesea făcând femeile cele mai vulnerabile, inclusiv celor situate mai sus pe scara socială, să devină prostituate, pentru a învinge sărăcia și excluderea socială; invită statele membre să abordeze problemele sociale care determină prostituția bărbaților, femeilor și a copiilor;

47. solicită insistent statelor membre să finanțeze organizațiile care lucrează pe teren, oferindu-le fonduri și strategii de ieșire, să ofere servicii sociale inovatoare pentru victimele exploatarei sexuale și traficului de persoane, inclusiv pentru femeile migrante și fără acte, prin evaluarea nevoilor și a riscurilor individuale ale acestora, în scopul de a beneficia de asistență, sprijin și o protecție corespunzătoare, precum și să implementeze politici (cu o abordare holistică și prin intermediul diferitelor servicii din domeniul poliției, imigrării, sănătății și educației) care să ajute femeile și minorii vulnerabili să iasă din mediul prostituției, asigurându-se că aceste programe au un temei legal și dispun de finanțarea necesară pentru a atinge respectivul obiectiv; subliniază importanța consilierii psihologice și necesitatea ca victimele exploatarei sexuale să fie reintegrate în societate; subliniază faptul că acest proces are nevoie de timp și necesită elaborarea unui plan de viață care reprezintă o alternativă credibilă și viabilă pentru persoanele care s-au prostituat anterior;

48. subliniază faptul că este nevoie de mai multe analize și dovezi statistice pentru a decide care este cel mai eficient mod de combatere a traficului de femei și fete în scopul exploatării sexuale;

49. solicită insistent statelor membre să evalueze efectele pozitive și negative ale încadrării penale a cumpărării de servicii sexuale în privința reducerii prostituției și traficului;

50. solicită UE și statelor membre să dezvolte politici de gen preventive în țările de origine ale persoanelor care se prostituează ca rezultat al traficului, orientate atât către cumpărătorii de sex, cât și către femei și minori, prin sancțiuni, campanii de conștientizare și educație;

51. invită UE și statele membre să ia măsuri de descurajarea a practicii turismului sexual în interiorul sau în afara UE;

52. solicită ca Serviciul European de Acțiune Externă să ia măsuri pentru a opri practica prostituției în zonele de conflict în care forțele militare ale UE sunt prezente;

53. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.